Recensie: Van Peel overleeft 2018 ****1/2

Arenberg Antwerpen
donderdag 20 december 2018

foto © Arenberg

Recensie:
Van Peel overleeft 2018, de tiende en tevens laatste eindejaarsconference van Michael Van Peel, ging in de Arenberg in première en werd er laaiend enthousiast onthaald. Een volledige staande ovatie en een daverend applaus tonen aan dat de stand-up comedian die emigreerde van de achterbuurt van Antwerpen: Brasschaat naar Schoten op een hoogtepunt met zijn eindejaarshows stopt. Zijn decor: een circus. De metafoor van de avond: het aapje met de cimbalen die aantoont dat het in onze maatschappij nog nauwelijks over inhoud gaat maar over verpakking, over emoties als angst en hoop waar onder andere populistische politici het kiesvee zo graag mee bewerken. En het werkt. Want zelfs Van Peel merkt dat de polarisering ondertussen in hem is binnen gesijpeld. Hij doet dan ook een oproep voor vrede en verzoening, en hoopt op 'een revolutie van de redelijkheid.' Al vreest ie dat die laatste groep liever een werkgroep opricht. Op papier klinkt dat allemaal erg klef, in de praktijk komt hij er mee weg door het erg intelligent en grappig aan te kleden.

Met 'Dit is een kopie. Het origineel staat in de Wetstraat.' verwijst de komiek naar zijn decor en trapt die al meteen moeiteloos de bal binnen. Hij weet dat tegenwoordig politici (zoals Trump) constant bezig zijn met Twitter en hoopt dat het social media-platform waar berichtjes niet langer mogen zijn dan 140 tekens, ooit voltooid verleden tijd zal worden. Latere generaties gaan zich immers afvragen waar we ooit mee bezig waren: Twitter, slavernij, Crocs, …
De gemeenteraadsverkiezingen, zoals de weinig ambitieuze slogans waarmee onze politieke partijen naar de stembus trokken, zijn een dankbaar onderwerp in Van Peel overleeft 2018 om de kleine kantjes van de Vlaming te belichten. Zoals een programmapunt van Vlaams Belang in Schoten dat zich richtte op… onkruid. Maar het was vooral Brasschaat dat er heerlijk van langs kreeg omdat het tegen een verlenging van de tram is. 'Verstedelijking komt met de tram' zo stak ie heerlijk de draak met de Brasschatenaren die blijkbaar een grote vrees hebben voor het type reiziger dat met dat soort openbaar vervoer reist. Van Peel voegt daar fijntjes aan toe dat er wel een bus rijdt van Antwerpen naar Brasschaat. Daarop gaat ie hardop fantaseren hoe inbrekers met de tram naar Brasschaat hun buit, waaronder een led tv, zouden vluchten en hoe een achtervolging door de politie die je begroet met 'Hé wat zijn we aan het doen?' eruit zou zien. Het levert de eerste woordspeling van de avond op: 'Dispatch we zijn ze op het spoor!'
Jan Jambon en zijn collega's die titelvoerend burgemeester 'in onderaanneming' van een gemeente of stad zijn of waren en de kiezers die hen opnieuw verkiezen, worden ook – terecht – door de mangel gehaald. 'Het

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

is als een ticket kopen voor mij terwijl Geert Hoste hier moppen komt tappen.' Van Peel probeert ook de logica te begrijpen van de kiezers van dergelijke politici met: 'Jan, wat je de voorbije jaren niet hebt gedaan vonden we zo goed!' waarbij hij fijntjes opmerkt dat nu Jambon zijn burgemeesterssjerp in januari wel zal opnemen omdat NVA uit de federale regering gestapt is, de Brasschatenaar 'wel prijs heeft'. Ook Bart De Wever, zijn 'war room' en de op sensatie beluste media die in die ganse story telling meegaan, moeten er aan geloven. De stand-up comedian legt gewoon bloot wat iedereen eigenlijk weet: de 'war room' was gewoon een polyvalente ruimte in een hotel. Niet meer en niet minder. Kris Peeters spaart ie wel: 'Ik zie de grap niet in van een dode labrador.' klinkt het.

Andere onderwerpen die Van Peel overleeft 2018 aansnijdt, is het verschil tussen mannen een vrouwen. Sommige vrouwen hun auto's zien er uit als 'sacochen met twee spiegels. Kuis dat op!', vraagt ie zich af wat de Vlaamse identiteit is: 'We weten wél wat het niet is' waarna ie terecht vaststelt dat we eigenlijk een fluïde identiteit hebben. De ene keer zijn we Belg, dan weer Vlaming, afhankelijk van wat het fiscaal voordeligst is op dat moment. Het politiek correct zijn, hekelt ie verder en het feit dat we ons steeds meer regeltjes opleggen zoals 'laat me met rust'-regels en 'ik heb mijn regels'-regels. Een kop als 'Fraude in het voetbal', een thema dat breed uitgesmeerd werd in de pers, kan er bij Van Peel niet in. 'Wat is het volgende: doping in het wielrennen?' alsof geen enkele Vlaming wist dat het er niet al te koosjer aan toe ging in het voetbal. Een heerlijke vergelijking maakt ie dan ook: 'Makelaars zijn mensenhandelaars op factuur.' Waarna ie een West-Vlaams woordspelletje doet met 'Mogi Bayat' en kort daarna nog eens met 'Mo how zeh'. Het risico op een black out hoewel we het vierde rijkste land ter wereld zijn, is zo absurd dat ie ook dit onderwerp niet kan laten liggen. Het levert onder andere een zesde woordspeling 'Het is toch palliatieve: we hebben daar de stekker uitgetrokken.' op. Vreemd dat weinig toeschouwers die in het snuitje hebben, wellicht omdat Van Peel hen op het verkeerde been zet dat er maar 5 in zijn show zitten en na de vijfde stelt dat ie er mee zou ophouden. Wat ie dus niet doet.

De eerste Belgische F16 die 'veilig thuis' neergeschoten werd en het absurde van de transmigrantencrisis die er geen is stipt ie aan. 'Er is een consensus. Wij willen ze weg. Zij willen weg. En wat doen we? Ze hier laten blijven.' Het scherpst van al is ie voor Schild & Vrienden en Dries 'Moogde al terug naar school, jongen?' Van Langenhove. Guy D'haeseleer van Forza Ninove wil ie dan weer op comedykamp (met lachgas) sturen. Van Peel hekelt het feit dat die mannen er niet voor uitkomen waar ze echt voor staan. '20 zwarte jongetjes in een rivier dat is geen chocomousse.', '20 zwarte jongetjes in een rivier met een bootschroef wél' weet ie. Verder stipt ie terecht aan dat we met z'n allen verontwaardigd waren over de racistische taal van enkele Pukkelpoppers tijdens de voorbije editie terwijl de rappers die Chokri boekten wel woorden als 'nigga', 'slut' en 'bitches' mogen gebruiken. Dat is toch gewoon hypocriet...

Afsluiten doet Van Peel overleeft 2018 traditioneel op de tonen van 'I will survive' van Gloria Gaynor dat deze keer opent met een fragment uit Julius Fuciks 'Entrance of the Gladiators' waar de show ook mee start. Daarin steekt niet alleen een erg sterke grap over het voedselschandaal, maar eert ie ook op knappe en intimistische wijze overleden sterren als Lies Lefever, Aretha Franklin, Frank Aendenboom, Tante Terry, Tim Visterin en Charles Aznavour. Daarin blijkt Van Peel overleeft 2018 opnieuw magistraal te zijn: ernst combineren met (absurde) humor. Stellen dat deze eindejaarsconferencereeks een van de meest intelligente en grappigste was, is een understatement. Nu Michael Van Peel daarmee stopt, drijft ie ons in de armen van de laatste maar erg flauwe en veel minder intelligente eindejaarsconferencier: Stijn Meuris en diens tirade. Dat is zo gemeen, dat het niet anders dan uit een brein kan komen van een scary clown.

< Bert Hertogs >

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.